

visse Artikler, ikke vel kan undgaae at paabe-
raabe sig Hensynet til Holsteen. Jeg troer heller
ikke, det har været muligt nogenstunde at komme
til en Toldoverensstemmelse, det være sig mellem
forskjellige Stater eller mellem forskjelliges Lands-
dele, uden at man har været nødsaget til gjensidigt
at tage Hensyn til de forskjelliges Landsdeles
geographiske og øvrige Forhold, som ved dette
Spørgsmaal komme i Betragtning, og jeg
troer ligeledes, at det skal findes at være
temmelig almindeligt, at man kun kan opnaae
saadanne Overenskomster derved, at snart den
ene Landsdeel, snart den anden maa afsee fra
visse Hensyn, som under andre Omstændighe-
der kunde findes at burde være de overveiende.
Det kan ikke undgaaes ved denne Sag, saales-
des som Forholdet er, at den hovedsagelig maa
betragtes fra det politiske Standpunkt. Det er
ogsaa derfra Regjeringen er gaaet ud. Det er alle-
rede tidligere, for 2 Aar siden, da Toldgræns-
sen blev forlagt fra Kongeaen til Eideren,
udtalt som en politisk Opgave at see Told-
grænsen omfatte det hele Monarchie.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om Ophøret
af Creditoplagsretten for visse Varer, for
hvilke den siden December 1850 har været ind-
rømmet, da har jeg selv, da jeg fremsatte For-
slaget i 1850, erklæret, at jeg havde megen
Tvivl, og jeg havde de praktiske Embedsmænds
Utrøstning imod mig i denne Henseende; men jeg
ønskede at anfille et Forsøg, og i ethvert Til-
fælde antog jeg, at Forsøget kunde bidrage til
tillige at danne en Overgangsperiode for de
paagældende Handlende, som hidtil ved Hjælp
af Stemplingen havde havt Afgang til en
Toldgodtgjørelse, som ved Ophøret af Manu-
facturvarernes Stempling er falden bort. Jeg
troer nu, at denne Overgangsperiode kan siges
at have været saa længe, som behøves; der er
nemlig siden hiin Tid forløbet 2 Aar. Jeg
troer, at den nu vil kunne ophøre, uden væ-
sentlige Betænkeligheder og uden større Ulemper
for den paagældende Handelsbranche, end
den vil være istand til at overvinde. Jeg kan
ikke ret forstaae, hvorledes den ærede Folke-
thingsmand, som selv saa vel har lagt for
Dagen, hvori den reelle Handel bestaaer, kan
misforstaae, hvad der i denne Henseende er
fremfat i Motiverne. Jeg troer, at Ingen

snarere end den ærede Folkethingsmand selv vil
indrømme mig, at det ingen reel Handel er,
som begynder uden alle Resourcer, hvor man
ikke alene tager alle Varer paa Credit, men
endogsaa leier en Boutik paa Credit og faaer
Credit paa Tolden, og endelig, naar man et
halvt Aars Tid har forsøgt og erfaret, at det
ikke gaaer med denne Credit, saa gaaer man
Fallit, og af den Slags Handel seer man
Udfylligt. Det er ogsaa paaberaabt i Moti-
verne, at netop Creditoplaget for disse Varer,
som ikke tidligere have havt det, har givet en
væsentlig Impuls til dette Slags Handel, og
jeg troer, at den ærede Folkethingsmand med
mig vil være enig i ikke at kalde denne Han-
del reel og i at antage, at den ikke er til sand
Gavn for Landet (So! Nei!).

Jeg kan naturligvis ikke vide, hvad den
ærede Folkethingsmand kan have hørt udenfor
Salen. Det har været mig uventet, at det
skulde blive bragt herind. Jeg troer imidlertid
aldeles at kunne undlade at imødegaae en saa
taabelig Grindring fra Folk udenfor Salen
som den, at Forslaget med Hensyn til Brændes-
tolden skulde være fremsat, for at favorisere de
holsteenske Skoveffecter; det ligger dog vistnok me-
get nærmere, naar man overhovedet endelig
vil have en anden Grund end den, der er an-
ført i Motiverne, at Finanzministeren kunde
have fremsat Forslaget, for at favorisere Konge-
rigets Domaineindtagter, som meget vel kunne
trænge til at forøges ved højere Brændeintrader.
Naar den ærede Folkethingsmand ikke ret har
kunnet forstaae, hvorfor Tolden paa raffineret
Sukker skulde være 4½ sk. pr. Pd., medens
den for Dieblikket i Holsteen kun er 4 sk. pr.
Pd., saa er det en af de Misforstaaelser af
selve Situationen, saaledes som den for Die-
blikket er med Hensyn til disse Forhold, som
jeg har troet at burde berigtige, en Misfor-
staaelse, jeg godt kan forklare mig, fordi jeg
gjerne vil indrømme, at dette Forhold er no-
get forviklet. Indtil Oprørets Udbrud i 1848,
og en Tidlang under Oprøret, havde Holsteen
endnu samme Indførselstold for raat Sukker,
og ligeledes samme Indførselstold for raffine-
ret Sukker, som endnu for Tiden er gjældende
i Danmark. De daværende Magthavere —
Tidspunctet erindrer jeg ikke, det er ogsaa